

РЕШЕНИЕ

№ 2642

гр. София, 31.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 05.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **1002** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „– И – Е” Е., г. С., ЕИК *, със съдебен адрес - С., У. „Г С. , . 1, чрез АДД „Б и партньори”, срещу Ревизионен акт № *8 / 15. 07. 2010 г., изд. от орган по приходите в ТД на НАП „СДО”, потвърден с Решение № 1945 / 17. 12. 2010 г. на Директора на дирекция „О. и У. на И. - С..

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради нарушение на материалния закон. По същество се иска от съда постановяването на съдебно решение, с което атакувания РА, бъде отменен в обжалваните части. Претендира разносните по делото. Представя писмени бележки. Ответникът - Директора на Дирекция „О. и У. на И. – С., чрез процесуалния си представител счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 900419 от 28. 01. 2010 г., изменена със ЗВР № 1000118 / 28. 04. 2010 г., издадени от Т В – на длъжност началник отдел „Контрол” в дирекция „СДО” /оправомощена със Заповед № РД-01-6 / 04. 01. 2010 г. на директора на ТД на НАП С./ е възложено извършването на ревизия „– И – Е” Е., за определяне на задълженията на дружеството за корпоративен данък за периода 01. 01.

2007 г. – 31. 12. 2008 г., данък по ЗКПО за периода 01. 01. 2009 г. – 31. 12. 2009 г.
Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № 1000118 от 15. 06. 2010 г., връчен на представляващ дружеството на 17. 06. 2010 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, са постъпили писмени възражения.

Със Заповед за определяне на компетентен орган № К 1000118 / 17. 06. 2010 г., е определена И Д И - Д, за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на „ – И – Е” Е..

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № *8 / 15. 07. 2010 г., връчен на пълномощник на 20. 07. 2010 г.

С жалба вх. № 25-53-06-1753 / 03. 08. 2010 г., е оспорен РА по административен ред.

Със споразумение между страните, срокът за произнасяне от страна на административния орган, е продължен до три месеца.

С Решение № 1945 / 17. 12. 2010 г. на директора на Дирекция „ОУИ” – С., ревизионния акт е потвърден частично. Решението е връчено на 22. 12. 2010 г.

С жалба, вх. № 53-00-4 / 04. 01. 2011 г., е обжалван РА и по съдебен ред.

С атакувания в настоящото съдебно производство РА № *8 / 15. 07. 2010 г., изд. от орган по приходите в ТД на НАП „СДО”, в потвърдената му с Решение № 1945 / 17. 12. 2010 г. на директора на Дирекция „ОУИ” – С. част, жалбоподателя „ – И – Е” Е., иска отмяна на задълженията, както следва:

I. Извършеното преобразуване на финансовия резултат на дружеството за 2007 г., като същия е увеличен със:

1. сумата в размер на 82 800 лв., на основание чл. 42, ал. 1 от ЗКПО;

2. сумата в размер на 7 733,07 лв., на основание чл. 78 от ЗКПО;

II. Извършеното преобразуване на финансовия резултат на дружеството за 2008 г., като същия е увеличен със сумата от 16 903,09 лв., на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО.

III. Непризнат данъчен кредит по фактури издадени от „А и синове” Е. /с ново наименование „А к г” Е./ за периода м. 02. 2009 г.- 04. 2009 г. на обща стойност 42 243 лв.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на О. ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия. При издаването му не е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон.

I. Относно извършеното преобразуване на финансовия резултат на дружеството за 2007 г.

1. Със сумата в размер на 82 800 лв., на основание чл. 42, ал. 1 от ЗКПО.

В хода на ревизията е установено, че ревизираното дружество е изплатило допълнително възнаграждение на служителите на дружеството по колективния трудов договор, въз основа на разходен касов ордер от 31. 01. 2008 г. По делото няма спор относно размера на сумата и кога същата е изплатена, а само от страна на дружеството се твърди, че колективния трудов договор, е подписан по силата на законова делегация, поради което същия представлявал „нормативен устройствен локален акт”, поради което била приложима нормата на чл. 42, ал. 2 от ЗКПО.

Съдът счита за правилни доводите изложени в решението на директора на дирекция „ОУИ” и тези в оспорения РА, че в случая колективния трудов договор не може да се приеме за нормативен акт, съответно да е приложима разпоредбата на чл. 42, ал. 2 от ЗКПО. Правилно след като е установено, че сумата е изплатена през 2008 г., е приложена разпоредбата на чл. 42, ал. 1 от ЗКПО, съгласно която Разходите на данъчно задължени лица, представляващи доходи на местни физически лица по ЗДДФЛ, които не са изплатени към 31 декември на текущата година, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане.

Изрично в Разяснение № 5-225 от 4.04.2008 г. относно разходите, представляващи доходи на местни физически лица, е посочено че Колективният трудов договор и Вътрешните правила за работната заплата в дружеството не са нормативни актове по смисъла на Закона за нормативните актове и неизплатените въз основа на тях доходи към 31 декември на текущата година на местни физически лица, няма да бъдат признати за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане.

В същото време, в издадения РА е признато намаление на финансовия резултат за 2008 г. със сумата изплатена през тази година, включително и тази посочена по-горе и претендирана през 2007 г., поради което съдът счита жалбата за неоснователна в тази си част.

2. Със сумата в размер на 7 733,07 лв., на основание чл. 78 от ЗКПО.

С оспорения РА е установено превишение на отчетените по оборотна ведомост за 2007 г. приходи и декларираните данни по СД за ДДС с горепосочената сума. От страна на дружеството жалбоподател, се твърди, че това е резултат на техническа грешка и неправилно отразяване на фактура № 10...213 / 30. 09. 2007 г., по която няма доставка, а само е изписана стока.

По делото е изслушана и приета съдебно – счетоводна експертиза, неоспорена от страните, съгласно която, при извършената проверка се установило, че не съществува такава фактура и същата не е отразена по счетоводните сметки свързани с продажбата. Наличието на разлика между оборотната ведомост и СД по ЗДДС се дължи на погрешно отразен документ, поради което съдът счита че неправилно е увеличен финансовия резултат на дружеството за 2007 г. с посочената сума и жалбата в тази си част като основателна, следва да бъде уважена.

II. Относно извършеното преобразуване на финансовия резултат на дружеството за 2008 г., като същия е увеличен със сумата от 16 903,09 лв., на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО.

В съставения ревизионен доклад (стр. 22 от същия) чийто констатации изцяло са възприети с оспорения РА е посочено че дружеството е осчетоводило по сметка В16021-131 разходи за брак в размер на 16 903,09 лв., за които не представило документи, поради което финансовия резултат е увеличен на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО.

Видно от изслушана и приета съдебно – счетоводна експертиза, неоспорена от страните, на вещото лице е представена хронология на счетоводните записвания по Д-т с/ка В16021-131 за 2008 г., като проверката е показала че през 2008 г. по Д-т на тази сметка няма осчетоводен разход за 16 903, 09 лв.

При това положение, съдът счита, че неправилно е увеличен финансовия резултат на дружеството за 2008 г. с посочената сума и жалбата в тази си част е основателна.

III. Относно непризнат данъчен кредит по фактури издадени от А и с” Е. /с ново наименование „А к г” Е./ за периода м. 02. 2009 г. – 04. 2009 г. на обща стойност 42 243

лв.

Видно от изслушана и приета съдебно – счетоводна експертиза, неоспорена от страните, по процесните фактури са осчетоводени по съответните сметки и е налице плащане както на данъчната основа, така и на начисленото ДДС. В същото време, закупените по тези фактури стоки (кориандър) са осчетоводени по сметка „стоки” и впоследствие продадени на клиенти в И, като за всяка продажба е налице експортна фактура. Налице са данни за транспорта на стоката и неговото заплащане, както и съответните митнически декларации за износа на стоката.

При теза данни, съдът счита за необосновани изложените в решението на директора на Дирекция „ОУИ” мотиви, за липсата на данни за реалност на доставките. След като е безспорно установено, както произхода на стоката, така и нейната последваща реализация, неправилно е отказано правото на приспадане правото на приспадане на данъчен кредит и жалбата в тази си част, е основателна.

От страна на жалбоподателя е направено искане за присъждане на разноските по делото, което е основателно, съобразно уважената част от жалбата. По делото от страна на жалбоподателя са направени разноски в размер на 50 лв. – държавна такса и 300 лв. депозит за съдебно – счетоводна експертиза или общо в размер на 350 лв. В същото време, в представения по делото договор за правна защита и съдействие (стр. 49) е посочено само договорено възнаграждение в размер на 2 000 лв. в тридневен срок от подписване да договора по посочена банкова сметка, но не и доказателства за действително заплащане на договореното възнаграждение. Също така, страната не е представила списък на разноските си, съгласно чл. 80 от ГПК, поради което разноски за адвокатско възнаграждение не следва да се присъждат.

От страна на ответника е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът намира за основателно, с оглед отхвърлената част от жалбата. Разпоредбата на чл. 161, ал. 1 изречение 3 от ДОПК дава възможност на съда да присъди на данъчната администрация юрисконсултско възнаграждение в размер до минималния размер за един адвокат, което означава че може да се присъди и под този размер. Съдът счита, че в случая следва да се заплати юрисконсултско възнаграждение в размер определен от съда по справедливост, а именно – 350 лв., като по отношение на ответника също важи посоченото по-горе, че страната не е представила списък на разноските си на основание чл. 80 от ГПК.

Предвид наличието на две насрещни вземания в еднакъв размер, същите следва да се прихванат, поради което съдът счита, че разноски по компенсация не следва да се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд С.-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „– И – Е” Е., Г. С., Ревизионен акт № *8 / 15. 07. 2010 г., изд. от орган по приходите в ТД на НАП „СДО”, потвърден с Решение № 1945 / 17. 12. 2010 г. на директора на Дирекция „ОУИ” – С., **В ЧАСТТА МУ**, в която е извършеното увеличение на финансовия резултат по реда на ЗКПО за 2007 г., със сумата в размер на 7 733,07 лв., на основание чл. 78 от ЗКПО, **В ЧАСТТА МУ**, в която е извършеното увеличение на финансовия резултат по реда на ЗКПО за 2008 г., със сумата в размер на 16 903,09 лв., на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО, както и **В ЧАСТТА МУ**, в която е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактури издадени от „А” Е. /с

ново наименование „А к г” Е./ за периода м. 02. 2009 г. – 04. 2009 г. на обща стойност 42 243 лв.

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „. – И – Е” Е., Г. С., срещу Ревизионен акт № *8 / 15. 07. 2010 г., изд. от орган по приходите в ТД на НАП „СДО”, потвърден с Решение № 1945 / 17. 12. 2010 г. на директора на Дирекция „ОУИ”, в **ОСТАНАЛАТА МУ ЧАСТ**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на О. с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б, в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: